

Några reflexioner kring taxeringsarbetet

Det har förflutit så där omkring tjugo år sedan jag senast sysslade med taxeringsarbete.

Under mellantiden har jag icke varit främmande för denna gren av verksamhet. Tvärtom. Min befattning tvingade mig att ta ställning till olika problem i skatteförordningarna.

Så hände det sig att jag blev anmodad att medverka i taxeringsarbete. Med minne av de vårar som runnit ifrån mig för tjugo år sen, helger etc. som spolierats, lät jag mig övertalas.

Nu har jag så gott som avslutat arbetet med ett taxeringsdistrikt på så där tretusen deklamationer.

Kontentan? Intrycket?

Oväsentligheterna går jag förbi.

Jag dyker rakt ner i den ocean av spörsmål man ställes inför så snart man bläddrat igenom hundratal deklamationer.

Fantasi och uppfinningsrikedom kan man icke säga våra deklamationer saknar evad det gäller avdrag som yrkas eller avdrag som göres.

Klockan går mot tre på morgonen. Orkar man med att skriva och fråga om det man så gärna ville veta i syfte att skapa rättvisa för den skattskyldige? Jag frågar bara. Säkerligen känner många igen situationen. I varje fall de som granskar distrikt i städerna.

Det är beundransvärt huru noga våra skattskyldiga följer med vad som skrives och släppes ut från Riksskattenämnden. Jag tänker närmast på avdraget för bil à 1:80 pr mil. Hade det nu varit på så sätt att en koncis regel utfärdats som försatte taxeringsintendenterna s. a. s. ur funktion, så hade mycket varit vunnet

i arbetet till båtnad för oss "taxeringsgubbar" och våra deklamationer. Nu är det inte så. Konsekvenserna blir därefter. Trassel och traggel.

Facklitteratur. För denna yrkar snart sagt var och varannan deklamation avdrag. När sedan specifikation som begärts inkommer kan man konstatera avdrag för sådana alster som "Damernas värld" och "Femina" för att nu inte nämna dagliga tidningar. Eller "Kalle Anka". Många yrkar avdrag för "Svensk Uppslagsbok". Själv är jag av den åsikten att ett dylikt avdrag icke kan bifallas. Gemene man överallt här i vårt avlånga land skaffar sig detta verk utan tanke på att göra avdrag i sin deklamation. Däremot kan det ställa sig särskilt svårt att bedöma arten av den facklitteratur som t. ex. en kärnfysiker anser sig böra köpa och göra avdrag för i sin deklamation. Ej sällan ligger dessa på ett annat plan — jag menar dessa avdrag borde bedömas utifrån dem som anser sig kunna ingå i svaromål med den som yrkat avdraget — alltså en konkurrent i facket.

Nu kommer jag att tänka på det s. k. hustruavdraget. Kan man inte finna en vettigare formulering i deklationsformuläret? Jag förstår så väl och är införstådd med våra deklamationer när de räknar hustruavdraget på "inkomsten" i stället för nettoinkomsten. Varför håller man så hårt på skillnaden mellan intäkt och inkomst? För en vanlig svensk medborgare är intäkten lika med inkomsten. Försök att komma till rätta med formuleringen! Så undviker man cirka 70 % av avvikelserna under taxeringsarbetet.

Slutligen kommer jag till ett faktum

YTTTRANDE

Taxeringsnämndsordförändenas Riks förbund har beretts tillfälle avgiva yttrande över en av investeringsfondsutredningen avgiven promemoria med förslag till ändringar i 1955 års förordning om investeringsfonder för konjunkturutjämning. I anledning härav får riksförbundet härmed vördsamt anföra följande.

Utredningens syfte har enligt direktiven varit att undersöka behovet av och framlägga förslag till ändringar i investeringsfondslagstiftningen i syfte att göra denna till ett mera verksamt medel i konjunkturpolitiken. En huvuduppgift har varit att pröva om de förmåner i be-

som onekligen har bestått även under de tjugo år jag varit borta från taxeringsarbetet.

Det är den absoluta isoleringen mellan de olika taxeringsnämnderna. Det saknas den samordning som vore påkallad för att taxeringen skall bliva likformig och rättvis. Det är hårda ord. Men de kan sannemligen inte förnekas. Hur ställer sig en taxeringsnämndsordförande till den deklarerant, som förklarar att det avdraget blev jag utan vidare beviljad i Lökeröd men Ni här i X-stad kan icke bevilja det?

Jag har diskuterat dessa spörsmål med mina kolleger. Vad säger de? Jo, vi gör så gott vi kan. Sedan må det bliva högre instanser förbehållet att taga ställning till dessa problem. Det vore väl ur alla synpunkter naturligtast att den lägsta instansen, där personkänedom är förhärskande, kunde slutgiltigt avgöra dessa i allmänhet ringa frågor? *GAEC*

skattningshänseende som lagstiftningen erbjuder är lämpligt avvägda och i främsta rummet vilka ändringar som kunde behöva vidtagas för att stimulera företagen att använda investeringsfonderna för lagerinvesteringar.

Utredningen har till effektuerande av meddelade direktiv framlagt förslag till vissa ändringar i gällande investeringsfondslagstiftning. Såsom framgår av direktiven har konjunkturpolitiska och ej skattemässiga bedömningar varit dominerande. Riksförbundet har ur de synpunkter detsamma har att företräda icke funnit anledning till erinran mot de framlagda förslagen.

Genom remiss den 18 maj 1962 har Taxeringsnämndsordförändenas Riksförbund beretts tillfälle avgiva yttrande över en av föreningen Sveriges Kronokamrärer och Sveriges Häradsarkivareförening gjord framställning angående tidpunkten för avslutandet av taxeringsnämndsarbetet. Med anledning härav får styrelsen för förbundet anföra följande.

Bestämmelserna i 1956 års taxeringsförordning har berett taxeringsnämnderna ökad tid för taxeringsarbetet och denna har varit avsedd att möjliggöra för nämnderna att bättre än tidigare kunna ägna deklARATIONERNA en ingående granskning. Ansvällningen av deklaramaterialet och taxeringsnämndernas skyldighet att kommunicera med de skattskyldiga gör det svårt att minska denna tid. Visserligen är det såsom framhållits i framställningen riktigt att antalet skattskyldiga med svårbedömda inkomstförhållanden numera minskat hos de lokala taxeringsnämnderna, men inte minst i jordbruksdistrikt erfordras det oaktat ej sällan en tidsödande skriftväxling. Taxeringsarbetet i första